

**34-а Неділя по Зісланні Св. Духа. Неділя Блудного сина.
Перенесення чесних мощів св. Івана Золотоустого - 27 січня.**

Тропар (глас 2): Коли зійшов Ти до смерті, Життя безсмертне,* тоді ад умертвив ти блистінням Божества.* Коли ж і умерлих із глибин підземних воскресив Ти,* всі сили небесні взивали:* Життедавче, Христе Боже наш, слава Тобі.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 3): Від батьківської слави твоєї я віддалився безумно,* у злому я розтратив багатство, яке передав ти мені.* Тому тобі блудного голос приношу:* Согрішив я перед тобою, Отче щедрий,* прийми мене – каюся,* і вчини мене, як одного з наємників твоїх.

Прокімен (глас 2): Господь - моя сила і моя пісня,* і Він став моїм спасінням (Пс 117,14).

Стих: Тяжко покарав мене Господь, та не поередав мене смерті (Пс 117,18).

Апостол: (1Кр 6,12-20) (Неділя): *Браття*, «Все мені можна», та не все корисне. «Все мені можна», та я не дам нічому заволодіти надо мною. «Їжа для живота, і живіт для їжі!» Бог же одне і друге знищить. Тіло ж не для розпусти, але для Господа, і Господь для тіла. Бог же і Господа був воскресив – та й нас воскресить своєю силою. Хіба не знаєте, що тіла ваші – члени Христові? Узявши, отже, члени Христові, – зроблю їх членами блудниці? Хай так не буде! Чи не знаєте, що той, хто пристає до блудниці, є з нею одним тілом? Бо «будуть, – каже, – двоє одним тілом.» Хто ж пристає до Господа, є одним духом. Утікайте від розпусти! Усякий гріх, що його чинить людина, єе поза її тілом; а хто чинить розпусту, грішить супроти власного тіла. Хіба ж не знаєте, що ваше тіло – храм Святого Духа, який живе у вас? Його ви маєте від Бога, тож уже не належите до себе самих. Ви бо куплені високою ціною! Тож прославляйте Бога у вашому тілі!

Апостол: (Євр 7,26-8,2) (святому): *Браття*, якраз і годилося, щоб ми мали такого первосвященника непорочного, відлученого від грішників і вищого за небеса, який не має потреби, як архиереї, щодня приносити перше за власні гріхи жертви, а потім за гріхи народу, бо він зробив це раз, принісши себе самого в жертву. Закон бо настановляє архиереями людей, немочі підлеглих, а слово клятви, що було після закону, настановляє Сина, що навіки досконалий. Головна ж річ нашої бесіди та, що ми маємо такого архиерея, який возсів на небі по правиці престола Величі, служителя святині й справжнього намету, що його Господь спорудив, не чоловік.

Алилуя (глас 2): **Алилуя, алилуя, алилуя!**

Стих: Вислухає тебе Господь у день печалі, захистить тебе ім'я Бога Якова (Пс 19,2).

Стих: Господи, спаси царя і вислухай нас, коли будемо взивати до Тебе (Пс 19,10).

Євангеліє: (Лк 15,11-32) (Неділя): *Сказав Господь притчу оцю:* “В одного чоловіка було два сини. Молодший з них сказав батькові: Тату, дай мені ту частину маєтку, що мені припадає. І батько розділив між ними свій маєток. Кілька днів потім, молодший, зібравши все, подався у край далекий і там розтратив свій маєток, живши розпусно. І от як він усе прогайнував, настав великий голод у тім краю, і він почав бідувати. Пішов він і найнявся до одного з мешканців того краю, і той послав його на своє поле пасти свині. І він бажав би був наповнити живіт світ стручками, що їх їли свині, та й тих ніхто не давав йому. Опам'ятавшись, він сказав до себе: Скільки то наймитів у мого батька мають подостатком хліба, а я тут з голоду конаю. Встану та й піду до батька мого і скажу йому: Отче, я прогрішився проти неба й проти тебе! Я недостойний більше зватися твоїм сином. Прийми мене як одного з твоїх наймитів. І встав він і пішов до батька свого. І як він був ще далеко, побачив його батько його й, змилосердившись, побіг, на шию йому кинувся і поцілував його. Тут син сказав до нього: Отче, я прогрішився проти неба й проти тебе. Я недостойний більше зватися твоїм сином. А батько кликнув до слуг своїх: Притьмом принесіть найкращу одіж, одягніть його, дайте йому на руку перстень і сандалі на ноги. Та приведіть годоване теля і заріжте, і їймо, веселімся, бо цей мій син був мертвий, і ожив, пропав був, і знайшовся. І вони заходились веселитися. А старший його син був у полі; коли ж він, повертаючись, наблизився до дому, почув музику й танці. Покликав він одного із слуг і спитав, що воно таке було б. Той же сказав йому: Брат твій повернувся, і твій батько зарізав годоване теля, бо знайшов його живим-здоровим. Розгнівався той і не хотів увійти. І вийшов тоді батько й почав його просити. А той озвався до батька: Ось стільки років служу тобі й ніколи не переступив ні однієї заповіді твоєї, і ти не дав мені ніколи козеняти, щоб з друзями моїми повеселитись. Коли повернувся цей син твій, що проїв твій маєток з блудницями, ти зарізав для нього годоване теля. Батько ж сказав до нього: Ти завжди при мені, дитино, і все моє – твоє. А веселитись і радіти треба було, бо оцей брат твій був мертвий і ожив, пропав був і знайшовся.”

Євангеліє: (Ів 10, 9-16) (Святого): *Сказав Господь до юдеїв, що прийшли до нього:* Я – двері. Хто увійде крізь мене – спасеться. Увійде він, вийде – і знайде пасовисько! Не приходять злодій, хіба щоб красти, вбивати, вигублювати. Я прийшов, щоб мали життя – щоб достоту мали. Я – добрий пастир. Добрий пастир життя своє за овець покладе. Наймит, що не є пастир, якому вівці не належать, – бачить вовка, що надходить, та й полишає вівці і біжить геть. А вовк хапає їх і розполохує. Бо він – наймит і не турбується вівцями. Я ж – добрий пастир і знаю своїх, а мої мене знають. Як Отець мій мене знає, і я знаю Отця, і життя своє кладу я за моїх овець. Ще й інші вівці я маю, що не з цієї кошари. Я і їх мушу привести, і вчують вони мій голос, – і буде одне стадо й один пастир!

Причасний: Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах (Пс 148,1). Алилуя (х3).